

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2175

Κυριακὴ Ε' Νηστειῶν
14 Ἀπριλίου 2019 πρωί

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἄς μετανοήσουμε

Σήμερα, ἀδελφοί μου, διδάσκαλός μας δὲν θὰ εἶνε οὔτε κάποιος προφήτης οὔτε κάποιος ἀπόστολος οὔτε κάποιος ἀσκητής οὔτε κάποιος ἄλλος διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας· σήμερα διδάσκαλός μας θὰ γίνῃ μία ἁμαρτωλὴ γυναίκα. –Μιὰ ἁμαρτωλὴ γυναίκα; θὰ πῆτε· καὶ τί ἔχει νὰ διδάξῃ στὴν Ἐκκλησία μιὰ ἁμαρτωλὴ γυναίκα; Ἐχετε, ἀγαπητοί μου, λίγη ὑπομονὴ καὶ ἡ ἀπορία σας θὰ λυθῇ. Γιὰ νὰ μὴ σκανδαλίζεται πάντως κανεὶς, σὰς λέω ἀπὸ τώρα, ὅτι ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν ἔμεινε γιὰ πάντα στὴν ἁμαρτία· ἤρθε μιὰ εὐλογημένη μέρα ποὺ ἔπαυσε ν' ἁμαρτάνῃ, ἄλλαξε ζωὴ, πῆρε τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ, ἀγίασε καὶ ἐορτάζει σήμερα· εἶνε ἡ **ὁσία Μαρία ἡ Αἴγυπτία**, τῆς ὁποίας τὴ μνήμη τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία δύο φορές τὸ ἔτος· τὴν 1η Ἀπριλίου καὶ τὴν Ε' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν. Ἄντὶ λοιπὸν νὰ σὰς ἐρμηνεύσω σήμερα τὸ εὐαγγέλιο ἢ τὸν ἀπόστολο, ἔκρινα καλὸ νὰ ποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τὴν ἀγία αὐτή.

***

Ἡ ὁσία Μαρία, ὅπως γράφουν τὰ βιβλία, ἔζησε τὸν **ἕκτον** (ἕτ') **αἰῶνα**, στὰ χρόνια τοῦ αυτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ (527-565 μ.Χ.). Γεννήθηκε στὴν **Ἀλεξάνδρεια**, τὴ μεγάλη πόλι τῆς Αἰγύπτου, κέντρο ἐμπορίου, πλούτου καὶ γραμμάτων, ἀλλὰ καὶ μεγάλης διαφθορᾶς. Οἱ γονεῖς τῆς ὁμως, ποὺ δὲν γνωρίζουμε τὰ ὀνόματά τους, ἔδειξαν ἀσυγχώρητη ἀμέλεια στὴν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ τους, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ μικρὸ κορίτσι νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν ἐπιτήρησί τους καὶ νὰ πάρῃ ἀπὸ νωρὶς τὸ δρόμο τὸν κακό.

Δὲν χάρηκε ἐπὶ πολὺ τὴν παιδικὴ ἀθωότητα· ζώντας στὴ μεγαλούπολι τῆς Ἀλεξανδρείας μολύνθηκε γρήγορα ἀπὸ τὴ διαφθορὰ τοῦ περιβάλλοντος καὶ σὲ ἡλικία 12 ἐτῶν ἐξώκειλε πολὺ στὴν ἁμαρτία. Ἀπὸ τότε καὶ ἐπὶ 17 ὀλόκληρα χρόνια ἐθήτευε στὴν ἀκολασία. Ζοῦσε ἀπὸ **«μισθώματα πορνείας»**, ὅπως λέει ὁ προφήτης (Μιχ. 1,7). Προσείλκυε πλῆθος ἐραστάς, ἐμπορευόταν τὴ σάρκα τῆς, κέρδιζε πλούτη πολ-

λά, ἀλλὰ πλούτη ἐπαίσχυντα. Εἶχε γίνῃ φοβερὴ παγίδα καὶ δίχτυ ἁμαρτίας γιὰ θύματα.

Ὅταν ἦταν περίπου 30 ἐτῶν ἀποφάσισε ν' ἀκολουθήσῃ ἕναν ὄμιλο προσκυνητῶν ποὺ ἀναχωροῦσε γιὰ τοὺς **Ἁγίους Τόπους**. Πῆγε μαζί τους, ἀλλὰ μὲ ἄλλα κίνητρα, ὄχι ἀπὸ εὐλάβεια. Μοιάζει κάπως στὸ σημεῖο αὐτὸ τῆς ζωῆς τῆς ἡ ὁσία Μαρία μὲ τοὺς προσκυνητὰς ἐκείνους ποὺ τρέχουν καὶ τώρα σὲ γιορτὲς καὶ πανηγύρια ἐξωκκλησιῶν ὄχι γιὰ νὰ προσκυνήσουν, ἀλλὰ γιὰ νὰ διασκεδάσουν καὶ ν' ἁμαρτήσουν περισσότερο. Καὶ πρέπει νὰ ποῦμε, ὅτι σὲ τέτοιες μέρες πουθενὰ ἄλλοῦ δὲν γίνονται τόσες ἁμαρτίες ὅσες ἐκεῖ. Μὲ παρόμοια διάθεσι ξεκίνησε κι αὐτὴ γιὰ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Καὶ ἔφτασε τελικὰ στὰ Ἱεροσόλυμα.

Ἦταν Σεπτέμβριος καὶ στὶς 14 τοῦ μηνὸς γινόταν ἡ ἐορτὴ τοῦ τιμίου σταυροῦ. Πλῆθος κόσμου συνέρεαν στὴν ἐκκλησία νὰ προσκυνήσουν. Ὅταν ὑψώθηκε ὁ σταυρὸς πῆγε νὰ μπῆ μαζί μὲ ὄλους στὸ ναό, ἀλλ' αὐτὸ στάθηκε ἀδύνατον. Ἐνῶ ἐπιχείρησε τρεῖς - τέσσερις φορές νὰ περάσῃ τὸ κατώφλι, κάποια μυστηριώδης δύναμις δὲν τὴν ἄφηνε. Γιὰ πρώτη φορὰ τότε **συναισθάνθηκε, ὅτι δὲν εἶνε ἄξια** νὰ μπῆ στὸ ναὸ λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν τῆς. Δάκρυα ἔτρεξαν ἀπ' τὰ μάτια τῆς κ' ἔκανε μέσα τῆς μιὰ προσευχὴ θερμὴ στὴν Παναγία· Κυρία Θεοτόκε, σὺ ποὺ γέννησες τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, μὴ μὲ ἀπορρίψῃς· ἀξίωσε κ' ἐμένα νὰ προσκυνήσω τὸν τίμιον σταυρό, καὶ σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι στὸ ἐξῆς θ' ἀλλάξω ζωὴ, θὰ ἐγκαταλείψω τὴν ἁμαρτία! (βλ. Ἐ.Π. Migne 87r, 3713c-c).

Μόλις τελείωσε τὴν προσευχὴ, αἰσθάνθηκε ἐλεύθερη καὶ μπῆκε στὸ ναό. Προσκύνησε τὸ τίμιον ἔξυλο καὶ εἶπε πάλι στὴν Παναγία· Σ' εὐχαριστῶ, ποὺ μὲ ἄκουσες· λοιπὸν, Ὁδηγήτρια τοῦ κόσμου, **ὀδήγησε κ' ἐμένα ὅπου κρίνει ἡ εὐσπλαχνία σου**· ὅ,τι μοῦ πῆς θὰ κάνω, Παναγία μου... Κ' ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, ἀκούει κάποιον νὰ φωνάζῃ ἀπὸ μακριά· **«Ἐὰν τὸν Ἰορδάνην διέλ-**

θης, καλήν εὐρήσεις ἀνάπαυσιν» (ἔ.ἀ. 87γ, 3716Α). Κι ἀμέσως ἐκτελεῖ τὴν ὁδηγία. Χαῖρε κόσμε μάταιε, χαίρετε ἄνθρωποι καὶ πολιτεῖες τῆς ἀμαρτίας, ἡ Μαρία σὰς ἀποχαιρετᾷ!...

Ἦταν 9 τὸ πρωί. Τῆς ἔδειξαν τὸ δρόμο, βάρδισε ὅλη μέρα, καὶ τὸ ἡλιοβασίλευμα ἔφτασε στὸν Ἰορδάνη, ὅπου ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Προσκύνησε κ' ἔβρεξε τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια της μὲ τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ. Ἐκεῖ μετέλαβε τὰ ἄχραντα μυστήρια, ἤπια νερὸ ἀπὸ τὸν Ἰορδάνη, καὶ διανυκτέρευσε πλαγιάζοντας κατὰ γῆς στὴν ὄχθη. Τὴν ἄλλη μέρα βρῆκε ἓνα πλοίαριο καὶ **πέρασε ἀπέναντι**. Ἐκεῖ προσευχήθηκε πάλι στὴν Παναγία νὰ τὴν ὁδηγήσῃ ὅπου εἶνε ἀρεστόν σ' αὐτήν. Ἔτσι ἄρχισε μέσα στὴν ἔρημο μιὰ ζωὴ σκληρῆ, συντροφιά μὲ τὰ θηρία, καὶ μὲ περιπλάνησι ποὺ κράτησε 47 χρόνια!

Ποιὸς τώρα νὰ διηγηθῆ τοὺς πειρασμούς της, τὸν πόλεμο τοῦ σατανᾶ, τοὺς κινδύνους, τοὺς ἀγῶνες της, τὶς προσευχῆς της, τὰ θαυμαστά σημεῖα της; **17 χρόνια πάλεψε** μὲ τὶς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος καὶ τὶς κοσμικὲς ἐπιθυμίες ποὺ τὴν τάραζαν. Οἱ λογισμοὶ ἄλλοτε τῆς θύμιζαν τὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ τῆς ἔλεγαν, Πόσο ἀνόητη εἶσαι ποὺ ἄφησες τὴ μεγαλοῦπόλιν σου γιὰ νὰ ἔρθῃς νὰ θαφτῆς σ' αὐτὴ τὴν ἔρημο...! Ἄλλοτε τὶς θύμιζαν τὰ συμπόσια, τὰ πλούσια φαγητὰ καὶ ποτὰ, τὶς μουσικὲς, τὰ πορνικὰ τραγούδια, τοὺς χορούς, τοὺς ἐραστάς, τὰ πλούτη, τὰ πολυτελῆ ροῦχα, ὅλα ὅσα μποροῦν ν' ἀνάψουν τὴν πυρκαϊὰ τῶν παθῶν.

Ἰκέτευε τὸν Κύριο πέφτοντας στὰ γόνατα καὶ βρέχοντας τὸ ἔδαφος μὲ δάκρυα. Ὁδηγὸς, βοηθὸς καὶ παρήγορός της εἶχε τὴν **Παναγία**, στὴν ὁποία κατέφευγε κάθε φορά. Κι ὅταν πλέον ὁ ἐχθρὸς εἶδε ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ τὴ νικήσῃ, τὴν ἄφησε. Ἔζησε ἔτσι στὴν ἔρημο ἄλλα 30 χρόνια, ἐν συνόλῳ δηλαδὴ 47.

Στὸ διάστημα αὐτό, ἄλλοτε μέσα τὴν παγωνιὰ τοῦ χειμῶνα κι ἄλλοτε μέσα στὸν καύσωνα τοῦ θέρους, τὸ ροῦχο ποὺ φοροῦσε ἔλειωσε, τὸ σῶμα της στέγνωσε, τὰ μαλλιά της ἄσπρισαν. Τρεφόταν μὲ ὅ,τι μπορεῖ νὰ βρεθῆ στὴν **ἔρημο**. Ἄνθρωπο δὲν εἶδε. Βιβλία νὰ διαβάσῃ δὲν εἶχε – δὲν ἤξερε ἄλλωστε γράμματα. Μόνη πηγὴ ἐνισχύσεως ἢ ἀγάπη στὸ Θεό, ἢ πίστι στὴν πρόνοιάν του, ἢ διαρκὴς προσευχή.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου της οἰκονόμησε ὁ Θεός, κατὰ τὴ συνήθεια τῶν μοναχῶν, νὰ βγῆ στὴν ἔρημο τὶς ἡμέρες τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἓνας ἀσκητῆς, ὁ **ἄββᾶς Ζωσιμᾶς**. Ἡ ὁσία Μαρία, ὑπὸ συνθήκες θαυμαστῆς, συναντήθηκε μαζί του καὶ τοῦ διηγήθηκε ὅλη τὴν ἱ-

στορία της. Προτοῦ ν' ἀποχωριστοῦν τὸν παρακάλεσε, τὴ Μεγάλῃ Πέμπτῃ τοῦ ἐπομένου ἔτους νὰ τῆς φέρῃ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου νὰ κοινωνήσῃ. Ὁ Ζωσιμᾶς δὲν τὸ ξέχασε. Παίρνει τὰ τίμια δῶρα καὶ ἔρχεται. Ἄλλὰ πῶς νὰ περάσῃ τὸ ποτάμι; Βλέπει ὅμως τὴν ὁσία στὴν ἀπέναντι ὄχθη νὰ κἀνῃ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ στὸν ποταμὸ – ἦταν νύχτα μὲ πανσέληνο –, νὰ περπατᾷ πάνω στὰ νερὰ καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Ὁ Ζωσιμᾶς κοίταζε κατάπληκτος. Μετά, ἀφοῦ εἶπε τὸ *Πιστεύω* καὶ τὸ *Πάτερ ἡμῶν*, **τὴν κοινωνήσε**. Ἐκείνη ὑψωσε τὰ χέρια στὸν οὐρανὸ καὶ μὲ δάκρυα εἶπε· «*Νῦν ἀπολύεις τὴν δούλην σου, ὦ Δέσποτα, ... ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου*» (Λουκ. 2,29-30). Τέλος τοῦ ζήτησε, νὰ ξαναέρθῃ τοῦ χρόνου· «*Ἐλθέ πάντως διὰ τὸν Κύριον, καὶ πάλιν ὄψει με καθὼς θέλει ὁ Κύριος*» (ἔ.ἀ. 87γ, 3721βδ).

Μετὰ ἀπὸ ἓνα ἔτος, ὅταν ἦρθε πάλι ὁ ἅγιος Ζωσιμᾶς, **τὴ βρῆκε νεκρῆ** στὸ μέρος ὅπου συναντήθηκαν τὴν πρώτη φορά. Κοντὰ στὸ κεφάλι της εἶδε χαραγμένα στὴ γῆ τὰ λόγια· «*Θάψον, ἄββᾶ Ζωσιμᾶ, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τῆς ταπεινῆς Μαρίας τὸ λείψανον*» (ἔ.ἀ. 87γ, 3724β-γ). Τὴν ἔθαψε μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς λιονταριοῦ, ποὺ ἔσκαψε μὲ τὰ νύχια του τὸν τάφο της.

Αὐτὸς μὲ συντομία εἶνε ὁ βίος καὶ τὸ τέλος τῆς σημερινῆς ἀγίας. Ὅλα αὐτὰ τὰ διηγήθηκε ἡ ἴδια στὸν ἅγιο Ζωσιμᾶ· ἀπὸ αὐτὸν ἔγινε γνωστός ὁ βίος καὶ ἡ ἀθλησί της, καὶ τὸν 7ο αἰῶνα τὰ ἔγραψε ὁ ἅγιος **Σωφρόνιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων** (βλ. Βίος Μαρίας Αἰγυπτίας τῆς ἀπὸ ἐταιρίδων ὁσίας ἀσκησάσης κατὰ τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου· Ἐ.Π. Migne 87γ, 3697-3726).

* * *

Τὸ πρῶτο ἀσφαλῶς ποὺ ἐντυπωσιάζει στὸν βίον τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας εἶνε, ἀγαπητοί μου, **ἡ δύναμις τῆς μετανοίας**. Πῶς μιὰ ψυχὴ χαμένη κερδήθηκε γιὰ τὸν Κύριο! «*Μεγάλῃ ἢ μετάνοια*» θ' ἀκούσουμε τὴ Μεγάλῃ Τετάρτῃ (αἰν.). Ἄν δὲν ὑπῆρχε μετάνοια, θὰ εἶχε ἀγίους ὁ παράδεισος; ὅλοι θὰ ἦταν γιὰ τὴν κόλασι.

Καὶ τὸ δεύτερο ποὺ κάνει ἐντύπωσι εἶνε ἡ στάσι, **ὁ σεβασμὸς τῆς ὁσίας πρὸς τὸν ἱερέα**. Ἦταν ἀγία, ζοῦσε ὑπὲρ φύσιν, ἔκανε θαύματα· καὶ ὅμως, γιὰ νὰ σωθῆ, εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τὸ πετραχήλι. Γι' αὐτὸ κι ὁ ἅγιος Κοσμᾶς δίδασκε· Ἄν συναντήσῃς ἓναν ἄγγελον καὶ ἓναν ἱερέα, τὸν ἱερέα νὰ προσκυνήσῃς πρῶτα (ἡμ. ἔργ. σ. 153).

Ἄς μετανοήσουμε κ' ἐμεῖς, ἄς μισήσουμε τὴν ἀμαρτία, ἄς ἀναζητήσουμε καλὸ πνευματικὸ πατέρα, μὲ τὴν εὐλογία του ἄς κοινωνήσουμε τὰ θεῖα μυστήρια, καὶ **ὁ Θεὸς ἀσφαλῶς θὰ μᾶς ἀξιῶσῃ τοῦ ἐλέους του**· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**